

[Gade]

Jeg vil godt spørge hr. Povl Brøndsted og hr. Grove, om de virkelig mener, der er nogen i landbruget, i denne sal eller nogen andre steder, der tror på, at det er redningen for dansk landbrug. Det er fup, det er simpelt hen fup og fidus!

Nej, der er langt mere grundlæggende problemer i forbindelse med finansieringen af landbruget, og så er det da noget pjat at gøre det til et spørgsmål om den ene regering eller den anden regering. Nu har vi altså haft en borgerlig regering i fem år. Vi havde en diskussion om en jordbank, og hvis vi havde haft den jordbank, havde vi stået i en betydelig bedre situation.

Derfor vil jeg konstatere, at den invitation, som jeg i hvert fald følte lå i det, hr. Bjørn Westh sagde til regeringspartierne, sandelig blev afpareret ganske voldsomt, og jeg må konstatere, at dem, som det nok er interessant at der føres en landbrugsdebat mellem i de kommende måneder, er Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet, for vi ved da i hvert fald, hvor de alvorlige problemer ligger vedrørende finansiering og nye ejerformer, hvor vi afviser aktieselskabsformen; det forstod jeg også at hr. Bjørn Westh gjorde. Det er i hvert fald, hvad jeg fik ud af den meningsudveksling, at det er dér, det sker, og tilsyneladende har regeringen ikke forstået ret meget af det hele.

Formanden:

Jeg konstaterer, at ingen af deltagerne i landbrugsdebatten forsøger at drage nogen parallel til finansloven. Derfor slutter den med de to sidst indtegnede, først hr. Larsen-Ledet for en kort bemærkning og derefter hr. Bjørn Westh, og så vender vil tilbage til finansloven.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Det er helt klart, at højrenteproblematikken i landbruget knuger mange i knæ, og derfor er det også nødvendigt, at der træffes foranstaltninger her i Tinget. Man kan beklage, at vi ikke i højere grad har fat på det, end tilfældet er. Derfor må jeg beklage hr. Groves udtalelser før, hvori han næsten tog afstand fra overhovedet at diskutere en jordbankreform og kaldte det en form for socialisme. Kan det virkelig være derfor, det har været så utrolig svært at for-

må landbrugsministeren til at give tilsagn om, at der kunne handles i denne samling med hensyn til at komme med et forslag om en anden og en bedre finansiering?

Der er også mange ting i forbindelse med strukturen, der står på spil her. 100.000 familier er forsvundet, og vi er ude for et voldsomt pres både politisk og rundt omkring fra, for at få os til at løsne tøjlerne. Vi skal lade jorden søge hen til dem, der kan betale, og det er i hvert fald efter radikal opfattelse en farlig udvikling.

Jeg kan godt se formandens problemer her, men det er jo sådan, at man ligesom accepterer det, der bliver sagt fra denne talerstol, hvis man ikke reagerer.

Jeg er enig i, at der er udført udvalgsarbejde nok, og at der er masser at tage fat på på baggrund af det materiale, der allerede foreligger på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Formanden må undskylde, men jeg fik ikke sagt i mit første indlæg, at de 75 mio. kr., regeringen har sat af som lovreserve, tror jeg ikke kan løse den opgave, som er omtalt i statsministerens pressemeddelelse fra den 15. december, en pressemeddelelse, der altså kom, efter at forhandlingerne med Socialdemokratiet var afsluttet. Regeringen havde altså ikke noget ønske om at bringe landbruget op og følte det ikke som et presserende problem. Men det er i relation til finansloven, der ikke er overensstemmelse, synes jeg, mellem de store forventninger, der er til det omtalte udvalgsarbejde, og så de midler, regeringen har sat af til det.

Til hr. Povl Brøndsted vil jeg blot sige, at det var lidt pauvert efter fem års arbejde at skulle henvise til nogle forædlingslove, der ikke er noticeret i EF endnu, og en landbrugslov, der bliver stærkt kritiseret, og som man efter to år skal have ændret.

Så forstod jeg, at hr. Povl Brøndsted manglede markedspriser. Det er ikke det, vi normalt hører fra landbrugets og fra Venstres side, når vi diskuterer f.eks. EF-priserne, at det er de markedsorienterede priser, man ønsker frem. Men det kan da godt være, at det, som nogle har sagt, bliver mellem Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet, der skal findes en løsning, hvis der skal gennemføres en egentlig reform på dette område.